

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 796/2020
10.03.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Драгане Маринковић, Бранка Станића, Татјане Матковић-Стефановић и Татјане Миљуш, чланова већа, у правној ствари тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Александар Савић, адвокат из ..., против тужене Основне школе „Петар Тасић“ из Лесковца, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Лесковцу, ради накнаде трошкова на име исхране у току рада и регреса, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 2340/19 од 14.11.2019. године, у седници одржаној 10.03.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 2340/19 од 14.11.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 2340/19 од 14.11.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лесковцу П1 982/17 од 24.04.2019. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиле којим је тражила да се обавезе тужена да јој на име неисплаћене накнаде за исхрану у току рада за период од септембра 2014. године закључно са августом месецом 2017. године, исплати новчане износе у вредности са законском затезном каматом по месечном доспећу (све ближе означено и опредељено у том ставу изреке). Ставом другим изреке, одбијен је евентуални тужбени захтев тужиле којим је тражила да се обавезе тужена да са тужилџом закључи анекс уговора о раду којим се тужилџи као запосленој признаје право на накнаду трошкова за исхрану у току рада и регреса за коришћење годишњег одмора и утврђује њихова висина, а накнада трошкова за исхрану у току рада изрази у новчаном износу почев од дана подношења тужбе, те да уколико тужени не закључи овакав анекс уговора о раду да се пресуда има сматрати правним основом за утврђивање висине накнаде трошкова за исхрану у току рада и накнада трошкова за регрес за коришћење годишњег одмора и њихову исплату тужилџи почев од дана подношења тужбе као и за изражавање накнаде трошкова за исхрану у току рада у новчаном износу у исплатним листама. Ставом трећим изреке, обавезана је тужилџа да туженој накнади трошкове парничног поступка у износу од 6.000,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 2340/19 од 14.11.2019. године, одбијена је као неоснована жалба тужиле и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилца је изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права позивајући се на члан 404. ЗПП.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. ЗПП ("Службени гласник РС" 72/11... 55/2014), Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. ЗПП јер примена Закона о платама у државним органима и јавним службама и Уредбе о коефицијентима за обрачун и исплату плата запослених у јавним службама на запослене у основним и средњим школама, као и урачунавање накнаде за исхрану у току рада и регреса за коришћење годишњег одмора кроз примену коефицијента за обрачун плате, није спорно у судској пракси, нити захтева ново тумачење права, а тужилца у ревизији не указује на друге судске одлуке којима је на другачији начин решено ово правно питање.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, („Службени гласник РС“, број 72/11 ... 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Тужба ради исплате поднета је 14.12.2017. године. Вредност предмета спора је 194.486,57 динара.

Према члану 403. став 3. ЗПП, ревизија је дозвољена у свим поступцима у коме вредност предмета спора побијеног дела прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

С`обзиром на то да вредност предмета спора побијеног дела очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то ревизија тужиле није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у изреци.

Председник већа - судија
Звездана Лутовац, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић